

edition metáfrasi

**Xenia
Papadopoulou**

1.Νωπογραφία σε Αιγυπτιακό μπλε

....ή μήπως ξηρογραφία;

Γνωρίζω έναν Άραβα
που αφήνει το ψωμί να φουσκώσει αργά
σε πύρρηνο καντούνι
που δένει χαλαρά το ασπρόμαυρο
παλαιστινιακό τουρμπάνι και
που έχει βλέμμα θολό σαν ψαριού
σε κασέλα ιχθυοπωλείου

που φωνάζει “aīwa”
αφότου έχει ήδη προνοήσει
και είναι έτοιμος με πυρομαχικά
ανά χείρας εξαδάκτυλου

που όταν παθαίνω ναυτία στους δρόμους του Καΐρου
μου προσφέρει γλυκό “shisha”
και θέα από ουράνιους μιναρέδες
για το θέλημα του Αλλάχ

που είναι ακατανόητος βράχος
με στιλβωμένες επιφάνειες
όστρακο αμφορέα
που πλαγιάζει σε τέλεια γεωμετρία

που οι σχισμές των ματιών του
μου λένε τη μία του αλήθεια
και ο κροκοδείλιος αυχένας
όλες τις υπόλοιπες

που στο δείπνο καμιά φορά
κόβεται το ρεύμα
και τότε ξεχνάμε το φαγητό στο πιάτο
και κοιτάμε και οι δυο ψηλά
τα ίδια άστρα
της έρημης αναπνοής μας

που τον διατηρώ στην μνήμη μου
όπως αυτός θέλει να είναι

εικόνα εγκαυστική

*

Fresko in ägyptisch Blau

... oder vielleicht eine Xerographie?

Ich kenne einen Araber

der das Brot in einer glühenden Gasse
langsam aufgehen lässt
der sich locker
sein schwarz-weißes palästinensisches Tuch um den Kopf bindet,
und der einen Blick hat so trüb
wie der eines Fisches in der Auslage des Fischhändlers

der „aiwa“ ruft
nachdem er es vorausgesehen hat
und bereit ist mit der Patrone
in der sechsfingerigen Hand

der wenn ich seekrank werde in den Gassen Kairos
mir eine süße „shisha“ gibt
und den Blick von den himmelhohen Minaretten
nach dem Willen Allahs

der ein unbegreiflicher Fels ist
mit glänzenden Flanken
Scherbe einer Amphore
ausgelegt in vollkommener Geometrie

dessen schmale Augenschlitze
mir seine eine einzige Wahrheit sagen
und der Krokodilsnacken
sagt alle übrigen

mit dem ich,
wenn beim Essen manchmal der Strom ausfällt
das Essen auf dem Teller vergesse
und wir betrachten beide
die gleichen hohen Sterne
unseres einsamen Atmens

den ich bewahre in meinem Gedächtnis
wie er selbst es will:

ein enkaustisches Bild.

*

2.Αβάτεφ

Τον πρώτο καιρό
ο αμφιβληστροειδής ερεθιζόταν
κάποιος μακρινός ξάδερφος
σκάλιζε το πίσω παρτέρι καθώς
στο στήθος φύτρωναν αγριόχορτα

λίγο πριν το τέλος
με τράβηξε απ' τα μαλλιά

αφού τον προσπέρασα
τα αλογίσια μάτια του
με κλώτσησαν

το σώμα διαμαρτύρεται
γίνεται τσιγκέλι για κελεμπίες
ξύγκι στους φρονιμίτες

κουράστηκα να ματώνω τα ούλα
φεύγω

φεύγω

αλλά δεν
φρονιμεύω

*

Abateph

In der ersten Zeit
war die Netzhaut gereizt
irgendein entfernter Verwandter
grub das hintere Beet um
während auf der Brust Unkraut wuchs

kurz vor dem Ende
zog er mich an den Haaren

nachdem ich ihn überholt hatte
schlugen seine Pferdeaugen
nach mir aus

der Körper protestierte
wurde zum Haken für Dschebellas
Fett auf den Weisheitszähnen

ich wurde es leid das Zahnfleisch bluten zu machen
ich gehe fort

gehe fort

aber vernünftig
werde ich nicht.

*

3.Παραπόταμος του Νείλου

Όλα ξεκίνησαν στον μεσημεριανό καφέ
μια Αιγυπτιακή παρτίδα χαρτιά
σε μια αποικία για αρχαιολόγους

οστέινοι νεοσσοί
εκκολάφθηκαν στην εύφορη κοιλάδα
κύων και όνος η φετινή εσοδεία

καθώς βράδιαζε χάσαμε τα κλειδιά
στον αεραγωγό
-τα βρήκαμε
αλλά η κλειδαριά έσπασε
όταν αγαπήσαμε τα ψάρια
του παραπόταμου

και να σκεφτείς
ότι μέχρι χθες
ήμασταν χωμάτινο κουβάρι
από λογής χέρια

κομμένα από τον καρπό

*

Nebenfluss des Nils

Alles begann beim Kaffee nach dem Mittagessen
eine ägyptische Kartenpartie
in einer Siedlung für Archäologen

Küken aus Knochen
waren ausgebrütet worden in dem fruchtbaren Tal
Hund und Esel die Ernte dieses Jahres

als es dunkel geworden war verloren wir die Schlüssel
im Luftschacht
– wir fanden sie wieder
doch das Schloss zerbrach
als wir die Fische des Nebenflusses
zu schätzen lernten

du solltest bedenken
dass wir bis gestern
ein lehmiges Knäuel waren
aus verschiedenen Händen

abgeschlagen an den Wurzeln

*

4. Ταβάν ταμπουρού (Στην Emily- Verla)

η ταύτισή μας είναι παραθαλάσσια

δυο αλμυρές ρέγγες της ερήμου
που φοβούνται τη νύχτα στο φαράγγι

στο βάθος
το φαινομενικά εγκαταλελειμμένο μισό
δίδυμης κατοικίας
με τερατώδη βλάβηση

το άλλο μισό ανήκει στον αδερφό μας
που κλείσαμε στον ασβέστη κι αυτός
αργανασαίνει

θυμίζεις μια ποιήτρια που ξεχνάω
τ' όνομά της
θυμίζω καταφύγιο για προσωρινούς
έρωτες

ψάχνοντας τόνους του γκρι
νυχτερίδες σκοτεινιάζουν το
Αυγουσιάτικο απόγευμα

"Κυνηγάμε το απόλυτο
σκοτάδι όπως
ο κόκορας το αποχαιρετά
στο πρώτο δέιπνο"

*

**Tavan Tampourou
(für Emily Verla)**

Das worin wir übereinstimmen liegt nahe am Meer

zwei Salzheringe der Wüste
die die Nacht fürchten in der Schlucht

in der Ferne
die scheinbar verlassene Hälfte
eines Zwillingshauses
unter monströser Vegetation

die andere Hälfte gehört unserem Bruder
den haben wir eingeschlossen im Kalk
und er atmet langsam

du erinnerst an eine Dichterin
deren Namen ich vergesse
ich erinnere an eine Zuflucht
für vorübergehende Liebschaften

während der Suche nach Grautönen
verdunkeln Fledermäuse
den Augustnachmittag

„Wir jagen
dem absoluten Dunkel nach
wie der Hahn es verabschiedet hat
beim ersten Abendmahl.“

*

5.Πολιτεία Τσιουάουα, Βόρειο Μεξικό

Η κράμπα είναι η απότομη σύσπαση ενός μυός που συνοδεύεται απο ακαμψία και πόνο του αντίστοιχου μέλους. Ευτυχώς η καρδιά δεν παθαίνει κράμπες. Η γύψος μετά την ανάμειξη της με το νερό πήζει ταχέως. Το στοιχείο του νερού εφάπτεται με όλα όσα αποφεύγεις. Η γύψος είναι άλας και το κρέας του σουβλισμένου αρνιού νόστιμο. Όμως η αρπαγμένη απο τη φωτιά πέτσα είναι ο καλύτερος μεζές. Ο Αθανάσιος Διάκος είναι το αλάτι της ζωής. Η έρημος είναι απέραντη και ο τροπικός του καρκίνου λάμπει σαν το χρυσόμαλλο δέρας. Το αίμα στα χέρια του εκδοροσφαγέα δεν είναι Γαλατικό. Η αντιλόπη που ονομάσαμε Don έχει μισοφαγωμένα πλευρά. Της επιτέθηκε ένα πεινασμένο πούμα. Κάθε απόψε πενήντα αστέρια φλογίζουν την ατμόσφαιρα προσφέροντας ένα θέαμα ανεπανάληπτο. Η Μαρία Μαγδαληνή σνίφαρε αστερόσκινη, η Ιωάννα της Λωραίνης μπαρούτι. Kill Jesus every day in the name of our sins. Η γύψος μετά την ανάμειξη της με το νερό παύει να είναι λευκή σκόνη. Γίνεται στέρεη μάζα, αδιάλυτη. Γίνεται πραγματικότητα σαν γύψινη καρδιά. Ανεξιχνίαστη, σχεδόν επιστημονικής φαντασίας κατασκεύασμα. Αστρική κράμπα που έλκεται από μια μελανή οπή.

*

Chihuahua, Nord-Mexiko

Ein Krampf ist das plötzliche Zucken eines Muskels, verbunden mit einer Versteifung und Schmerzen im betroffenen Körperglied. Glücklicherweise erleidet das Herz keine Krämpfe. Gips härtet, nachdem er mit Wasser vermischt worden ist, schnell aus. Das Element Wasser hängt mit allem zusammen, wovor du fliehst. Der Gips ist Salz und das Fleisch des aufgespießten Lamms ist lecker. Dabei ist die vom Feuer weggeschnappte Haut der beste Appetithappen. Athanasios Diakos ist das Salz des Lebens. Die Wüste ist unendlich und der Wendekreis des Krebses strahlt wie das goldene Vließ. Das Blut an den Händen des Fleischers ist kein gallisches. Die Antilope, die wir Don nannten, hat halbzerfressene Seiten. Ein hungriger Puma hat sie angegriffen. Jeden Abend setzen fünfzig Sterne die Atmosphäre in Brand und bieten einen unerwarteten Anblick. Maria Magdalena schnupfte Sternenstaub, Johanna von Doraina Schießpulver. Kill Jesus every day in the name of our sins. Gips hört, nachdem er mit Wasser vermischt wurde, auf, weißer Staub zu sein. Er wird zu einer festen, nicht löslichen Masse. Er wird zu einer Wirklichkeit wie ein gipsernes Herz. Fast so unergründlich wie eine Science-Fiction-Konstruktion. Wie ein Sternenkampf, der in ein schwarzes Loch gesogen wird.

*

6.Την ώρα του λύκου

Μέρες πάνω από το τηλέφωνο
μέσα σε κλάσματα βρέθηκα στην Ανταρκτική
το αίμα έρρεε στις φλέβες με παράπονο
τα μάτια έτσουζαν από την έλλειψη αντιθέσεων

αυτόν τον δρόμο τον έχω ξανακάνει
ξέρω πως τρέφονται τα αγρίμια τη νύχτα
τις παγίδες του τυφλού νερού

που σου σπιρουνίζει τη ράχη

τα πλοκάμια του Σέλας με βρίσκουν υπνοβάτη
και ο άνεμος μου λέει:
"δεν είσαι δα και καμιά εξαίρεση"

κολλάω σπαράγματα με θρυμματισμένα άκρα
"τα χέρια δεν παρασιτούν ποτέ"
θυμίζω στον εαυτό μου και
στην αγκαλιά μου κρατάω ένα σπάραγμα
ολοκληρωμένο

στο λυκόφως βάζω σε λειτουργία το ρολόι
με την κόκκινη ένδειξη για ξυπνητήρι
και τα διάφανα λεπτά κορνιζώνουν
ένα ποίημα με σημάδια από σελοτέπ

μ' αυτή την κάψα
νιώθεις άνυδρος βασιλικός σε Αθηναϊκό μπαλκόνι
εδώ που για κάθε μικρό Παρθενώνα που χτίζεις

βρίσκεις και μια υπόγεια
ταράτσα

*

In der Stunde des Wolfes

Tagelang über dem Telephon
in Sekundenbruchteilen fand ich mich in der Antarktis
das Blut floss in die Adern unter Klagen
die Augen brannten vom Mangel an Widersprüchen

diesen Weg bin ich schon gegangen
ich weiß wie das Wild sich ernährt in der Nacht
die Fallen des blinden Wassers
das auf deinem Rücken sitzt und dir die Sporen gibt

die Tentakeln des Nordlichts finden mich schlafwandelnd
und der Wind sagt zu mir:
„da bist du keine Ausnahme“

ich klebe Bruchstücke zusammen mit zerbrochenen Kanten
„die Hände schmarotzen nicht“
rufe ich mir ins Gedächtnis
und in meinen Armen halte ich ein vollkommenes
Fragment

in der grauen Dämmerung stelle ich die Uhr
mit dem roten Zeiger als Wecker
und die durchsichtigen Minuten
rahmen ein Gedicht mit Zeichen von Tesafilm

bei dieser Hitze
fühlst du dich wie ungegeossenes Basilikum auf einem Athener Balkon
hier wo du für jeden kleinen Parthenon den du baust

eine unterirdische Terrasse
findest.

*

7.Σαχάρα

και αν είναι
η Σαχάρα
σκηνικό κουκλοθέατρου
σε λευκό πανί
μ'αράβικα άλογα εν πτήσει
περιστρεφόμενος δερβίσης
ή ασυρματιστής που
τον κατάπιαν
παύλες και τελείες
το μυθικό Ελντοράδο
στην αγκαλιά παρθένας
ή αδειανή κλεψύδρα
στα χέρια
υιοθετημένου παιδιού

τι κι αν δεν είναι
τίποτα απ'όλα αυτά

η στεριά της όασης
θα μείνει

ανολοκλήρωτος πόθος

*

Sahara

Auch wenn
die Sahara
Kulisse wäre für ein Puppentheater
auf einem weißen Tuch
mit Araberpferden im Flug
ein wirbelnder Derwisch
oder ein Funker
den die Striche und Punkte verschlungen haben
wenn es das mythische Eldorado wäre
in den Armen einer Jungfrau
oder eine leere Sanduhr
in den Händen
eines angenommenen Kindes

und was wenn sie nichts wäre
von all dem

das Festland der Oase
wird
ein unerfülltes Verlangen
bleiben